

מעגל הכבשים הצמאות - לצעירים

מאת: ורד שטמפר

בחרה והקלידה: אביגיל דובני

כל הלילה ישנתי, ישנתי וישנתי ...
לפני עלות השחר, כשהכוכבים עוד
זרחו בשמים, שמעתי קולות:

מ .. מ .. מ .. אנחנו צמאות ...
צמאות ... 2 x

פקחתי את עיני, מי זה יכול להיות
בשעה מוקדמת כזאת?
היה די קריר. אז בשמיכה התכרבלתי
ולישון המשכתי.

אבל שוב נשמעו הקולות:
מ .. מ .. מ .. אנחנו צמאות ...
צמאות ... 2 x

בפעם השלישית פקחתי את עיני ...
מי זה יכול להיות?
מוכרחים לצאת לראות.

חולצה נלבש - כפתור ועוד כפתור
ועוד כפתור. ומכנסיים ארוכים.
נגרוב גרביים, ננעל הנעליים,
מעיל חם - וכובע גם.
צעף סביב הצוואר שלא יהיה לנו קר.
וכבר אפשר לצאת אל העולם.

פתחתי את הדלת ויצאתי החוצה.
ובחוץ חשוך וקר -
הנה שוב נשמע הקול המוכר:

מ .. מ .. מ .. אנחנו צמאות ...
צמאות ... 2 x
מאין בא הקול?

הבטתי לכאן - חושך
הבטתי לשם - חושך
הבטתי למרום וראיתי את הכוכבים
מנצצים ...

(שיר)
ראש נשאתי למרום
אלי נצנץ כוכב קטון.
מנצנץ כוכב קטן
אורו הרך נישא עד כאן 2 x

ושוב נשמעו הקולות:
מ .. מ .. מ .. אנחנו צמאות ...
צמאות ... 2 x

כוכב, אני קורא -
את הדרך לא אראה.
אולי תוכל לעזור בחושך ובקור?

והכוכב מן השחקים,
ממרומי המרומים, מגבהי הגבהים
שלח את קרניו לאדמה,
מחפש מגשש, מגשש מחפש ...

מצאתי - קרא הכוכב,
לכו בעקבות האור -
את הקול הקורא לחקור ...
נלך בעקבות האור, את הקול
הקורא נחקור 2 x

והנה בין השיחים, שוכנות כבשים,
הרבה, הרבה כבשים, גדולות וקטנות
וכלן פועות:
מ .. מ .. מ .. אנחנו צמאות ...
צמאות ... 2 x

וליד הכבשים, נח כלב השמירה.
הכלב נח ושומר, שומר ונח
וכשהגענו - מיד הוא נבח:

הב .. הב .. הב .. הב ..
מה אתם עושים כאן עכשיו?
וקשקש קצת בזנב 2 x

והיה שם עוד כלב אחד ...
שנח ושומר, שומר ונח.
(והיו גם רועים ישנים)

שקט כלבים! התעוררו וקראו הרועים
ש ... ש ... שקט כלבים! קראו שוב
רועים.

ואלינו פנו - ומה אתם כאן עושים?

שמענו קולות, ובאנו לראות (אמרו
הילדים). כן, ענו הרועים, הכבשים
צמאות, לכן הן פועות.

בואו איתנו רועים, אל הנחל,
שם יוכלו הכבשים לשתות.
נלך אל הנחל 2 x
בואו בעקבותינו (אמרו הילדים).
נלך אל הנחל.

והרועים בעקבותינו:
מקל רועים ביד
אל הנחל נלך מיד ...

והכבשים בעקבותיהם:
מה .. מה .. מה ..
אל הנחל יחדיו נצא ...

והכלבים במאסף:
הב .. הב .. הב .. הב ..
אל הנחל נלך עכשיו ...

צעד צעד פוסעים הרועים
זקופי קומה את הדרך מוצאים 2 x

והכבשים - מאבן לאבן הן מדלגות,
מסלע לסלע הן מקפצות 2 x

והנה, אל הנחל הגענו
והנחל זורם ... זורם וזורם,
בואו, בואו להרוות צימאונכם -
הנחל אלינו קורא.

שתו הכבשים - שתו, ושתו, ושתו
ליקקו הכלבים - ליקקו, ליקקו, ליקקו
והרועים - חפנו מים בכפות הידיים
ושתו, ושתו, ושתו.

תודה רבה לך נחל, הודו לו כולם
הודו, והודו, והודו 2 x

אז רבצו הכבשים לנוח -
שקטות ושלוות כולן.
הרועים ישבו לשוח -
והכלבים שומרים לצידם.
גם אנחנו שבנו הביתה -
עייפים ושמחים מכולם.